

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

10/2004

Zpráva předsednictva CV o plnění úkolů daných usnesením 4. konference, Stanovami a Usneseními CV SČVP, v minulém volebním období, přednesenou na 5. konferenci SČVP dne 23. listopadu 2004 v Praze

prof. MUDr. Vladimírem
Dufkem

Úvod

Vážené delegáty, vážené krajaneky a krajané, dovolte mi, abych zahájil zasedání 5. konference SČVP a abych Vás všechny srdečně uvítal a popřál Vám příjemný pobyt v Praze a dost sil k jednání, která jsou na pořadu dnešního dne. Vítám zejména naše hosty, pí redaktorku Věru Latzelovou a dr. St. Slavíka.

Jsem velmi potěšen, že jste se dostavili v dostatečném počtu, abychom mohli zahájit naše jednání.

Naše řady však nezadržitelně řídou. Tento úkaz sledujeme všichni, zejména ve Zpravodaji. Prosim Vás proto o povstání, abychom chvilkou ticha uctili životní činnost všech zemědělských krajanů a zachovali si památku na ně...

Děkuji Vám.

Nyní mi dovolte, abych přednesl vlastní zprávu:

Publikační a vydavatelská činnost

V minulém volebním období byly vydány tyto publikace:

Mučednické obce na Volyni,

Kronika Českého Kvasilova,

Ukrajinci v Čechách a na Moravě.

Ukrajinci v Čechii i Moravii (Ukrajinská verze)

Letcem v Anglii

Doplňky k Dějinám Volyňských Čechů I. díl.

Mnozí z vás si některé z nich jistě zakoupili.

Publikace Ukrajinci v Čechii i Moravii byla a bude odeslána jako dar na Ukrajinu.

Na tu jsme získali dotaci od Ministerstva zahraničních věcí 60.000 Kč.

Nyní mi dovolte říci několik slov k vývoji situace kolem sepsání III. dílu Dějin volyňských Čechů. Doc. Vaculík po první schůzce našich historiků před čtyřmi léty u Dr. Slavíka v Národním muzeu v Praze souhlasil, že tento díl napíše společně s dr. Noskovou, rozdělili si jednotlivá témata a stanovili pracovní program. Oba totiž mají zpracovanou a knižně vydanou reemigraci a také usídlování volyňských krajanů. Snažili jsme se, aby spojili své síly, aby tak vzniklo velmi dobré společné dílo. Bohužel se tak nestalo. Docent Vaculík se odmlčel, téměř hermeticky uzavřel, nereagoval na naše opakované pozvání k dalším pracovním schůzkám. Potom rychle napsal III. díl.

Ten je tedy napsán o nás, bohužel, bez nás a bez našich historiků. Vzniklo tak dílo sice plné hodnotného faktografického materiálu, ale také s četnými drobnými a některými zásadními, resp. závažnými nedostatky a nepřesnostmi.

O nich jsme začali ihned jednat na volyňském sympóziu. Z plodné diskuse vzešel návrh formulovaný profesorem Šatavou, naším prvním předsedou, aby na sympóziích projednávané otázky a připomínky byly sepsány a vydány knižně jako Doplňky k Dějinám volyňských Čechů.

Tento návrh byl jednomyslně přijat všemi přítomnými i a konkretizován na poslední schůzi předsednictva v r. 2002.

V letošním roce byla vydána první část těchto doplňků jako „Doplňky k dějinám volyňských Čechů, I. díl“. Dnes začínáme jejich prodej a distribuci. Další doplňky a připomínky budou vydány v příštím roce jako II. díl.

Pokračujeme též ve shromažďování a přípravě příslušných materiálů k sepsání čtvrtého úseku našich dějin, jakožto nejdůležitějšího edičního úkolu v příštím období.

Za tímto účelem bude nutno zhodnotit a popsat též dějiny jednotlivých volyňských regionů. Ty by neměly chybět v připravovaném sepsání posledního úseku naší historie. Abychom vám ulehčili splnění tohoto úkolu, zosledali jsme vedoucím regionů orientační návod ke sjednocení postupu. Převážnou část těchto dotazníků jsme již obdrželi. Dosud nejpodrobnější zpracování zaslal moravskoslezský a litoměřický region.

Zpravodaj

Vychází celkem bez problémů a pravidelně. Malá zpoždění jsou někdy zaviněna výrobními problémy, tiskárna nám však zato nezvyšuje poplatek. Ten zvyšuje Česká pošta. Počet vydávaných čísel se pohybuje kolem 2000 ks. Je tedy stále dost velký.

Pokles počtu odběratelů jistě pokračuje, avšak plynule, tak jak naše členská základna stárne, a bohužel, i vymírá. Hlásí se však stále noví členové.

Distribuci svépomocí jsme museli bohužel přerušit. Balit každé číslo do igelitového pouzdra bylo nad síly našich dobrovolných pracovníků. Museli jsme proto přistoupit na podmiňování oficiálního distribučního podniku.

Odvoz zajišťuje nyní rodina Nečasova. Tím se mi značně ulevilo. Je tedy možno poděkovat paní redaktorce Latzelové, rodině Nečasových a pí Kramné za to, že Zpravodaj vychází.

Šedesáté výročí tragédie Českého Malína

Toto bolestné výročí jsme důstojným způsobem uctili v minulém roce třemi pietními krajauskými setkáními, nejdříve v Žatci, pak v Malíně na Ukrajině a v Novém Malíně. Výtečně je připravily realizační výbory. První pod vedením M. Pánkové a třetí pod vedením Alice Bilkové v regionu Šumperk.

Připomínáme, že k tomuto výročí jsme též vydali výše zmíněnou publikaci „Mučednické obce na Volyni“. Neměla by chybět v žádné volyňské rodině.

Spolupráce s Národním muzeem

Na tomto úseku došlo k důležitým historickým událostem.

Vzniklo Muzeum volyňských Čechů v Podbořanech. Naše putovní výstava byla v letošním roce instalována natrvalo právě v něm. Splnilo se tak dlouholeté úsilí a tužba nás všech. Osud nám byl příznivě nakloněn. Největší dík za toto

dílo patří starostovi Podbořan ing. J. Čerňanskému, dále pak ing. Petříčkové, a za vlastní instalaci zejména dr. Slavíkovi.

Dosud navštívilo muzeum kolem 600 osob, vesměs z Podbořan, což je úspěch. Avšak návštěvnost v poslední době poklesla. Doporučujeme proto zahájit organizované návštěvy - zájezdy z jednotlivých volyňských regionů do muzea v Podbořanech a spojit je s návštěvou pamětihodných míst v okolí.

Spolupráce s Národním muzeem v Praze bude pokračovat i nadále.

Fotokopie exponátů této výstavy budou instalovány v příštím roce v příslušných muzeích na Volyni.

Z funkce matrikáře byl uvolněn p. Petr Skala z Národního muzea a tuto funkci po něm převzala a plní Marie Nečasová a její pomocníci se stala Antonie Kramná.

Sběr knih a časopisů

Naši krajané na Ukrajině projevují stále zájem o české knihy a časopisy. Bohužel, sběr téměř ustal. V příštím roce odešleme pouze jeden balík z Litoměřického regionu a z Národního muzea 2 balíky.

Vyzýváme Vás proto k pokračování ve sběru.

Pomoc krajanům postiženým povodněmi

Na výzvu předsednictva došlo, jak víte, k celovolýňské sbírce. Celkem bylo sebráno 135.000 Kč - tedy obnos překvapivě velký.

Byl zvolenou komisí předán devíti nejvíce postiženým volyňským rodinám. Jednotlivé finanční částky se pohybovaly od 2000 do 37.000 Kč, nejčastěji však mezi 8 až 25.000 Kč. Potvrdila se tak tradice z Volyně, - vzájemně si pomáhat v nouzi.

Čestná členství v nejvyšších orgánech SČVP

Toto vyznamenání bylo uděleno dosud čtyřem osobám za jejich zásluhy o komunitu volyňských Čechů.

Jsou to:

Krajan Dubec z moravskoslezského regionu,

Krajan Bižovský z regionu Teplice,

Krajan Kytýl ze severoamerického regionu

a pan Vojciešek z Polska.

Tato naše nejvyšší pocta se těší značné popularitě. Bude udělována našim zaslužilým členům doma a přátelům v cizině nadále.

Činnost Rady černobylských krajanů

Největší a vpravdě historickou událostí byla příprava a provedení 1. celostátního setkání černobylských krajanů a konference o reemigraci z bývalého SSSR v Jaroměři 2001.

Nad Jaroměřskou akcí převzal záštitu prezident Václav Havel.

Akce se vydařila. Výsledkem konference je i sborník přednášek vydaný ve spolupráci s městským muzeem v Jaroměři.

Jediným problémem trápícím černobylské krajané jsou jenom důchody. Vážné komunikace mezi českými a ukrajinskými úřady v otázkách uznání doby zaměstnání na Ukrajině, krajané si stěžují i na výši dlouho očekávaného důchodu apod. Z tohoto důvodu doc. Iljuk a V. Javůrek už dvakrát osobně jednali s ministrem práce a sociálních věcí Škromachem. Písemně a telefonicky komunikují s Penzijním fondem Ukrajiny.

Věříme, že se tento černobylský problém vbrzku vyřeší a že i na tomto úseku zavládne spokojenost našich černobylských krajanů.

Regiony

Došud existují a pracují všechny v celkovém počtu 23 + Kanada a USA. Jen některé omezily svou činnost. Děje se tak vesměs v důsledku jejich pokročilého věku a narušeného zdravotního stavu.

Takovýto vývoj není překvapením, musíme se s ním pochopitelně smířit. Členové těchto regionů však neruší členství. Odebírají Zpravodaj, čtou naše publikace a stále se zajímají o dění ve Sdružení. Kontakt s členy frýdlantského regionu udržuje výbor prostřednictvím návštěv v jejich bytech. Je to příklad k následování i jinde.

Potěšující událostí je vznik nového volyňského regionu v Krkonoších a v poslední době také v Tachově.

Zájezdy k Malínskému pomníku

Zájezdy na Volyn pokračují. Pomník na hřbitově bývalého Českého Malína stojí neporušen. Letos se zde opět konala panchydia a kladení věnců, avšak bez politicko-občanského programu.

Problémem je trvalá, oficiální údržba pomníku, hřbitova a příjezdové cesty, prostě celého pietního areálu. Tento úkol bude nutno v příštím volebním období vyřešit.

Došud je péče zajišťována svépomocí, avšak za poplatek v dolarech.

Hospodaření

Abychom mohli přesněji odpovědět na otázku, jak jsme hospodářili, zhodnotili jsme delší časový úsek než nynější, čtyřletý. Zvolili jsme časový úsek devítiletý, kdy funkci hospodářky vykonávala a vykonává M. Nečasová.

Základním zdrojem našich příjmů byly a jsou členské příspěvky, nejdříve ve výši 50, pak 100 a v posledních dvou letech 150 Kč ročně.

K jejich zvyšování došlo v důsledku nárůstu postovného. Celkový příjem za 9 let činil 1,700,000 Kč.

Druhým zdrojem našich příjmů byly dotace, tedy finanční příjmy bez následného splácení.

Ty jsme získali od ministerstva kultury, ministerstva zahraničních věcí, ministerstva obrany, Magistrátu hl. m. Prahy, od Československé obce legionářské a pravoslavné církve.

Celkem jsme získali 1,400,000 Kč.

Mohli jsme pak vydat 1. a 2. díl Dějin volyňských Čechů a pokrýt veškeré výdaje na další činnost naší organizace.

Získat však dotace od nejrůznějších ministerstev a institucí nebylo lehké. Nikdo nám je nenabídl sám, jen tak. Bylo nutno o ně velmi usilovat, vyvinout vskutku velké úsilí, um a využít nejrůznějších kontaktů, ba i osobních.

Bohužel, dotace ustaly. Naděje na další je téměř nulová.

Třetím zdrojem příjmů jsou krajské dary. Ty nám přinesly částku 600,000 Kč, tedy více než půl milionu.

Za ty jsme hlavně postavili malínský pomník a pomohli krajanům postiženým povodněmi. Jsou tedy rovněž velmi důležitá. Je proto nutno poděkovat všem, těm drobným dárcům, uváženým ve Zpravodaji. Zde se stále projevuje naše volyňská soudržnost a tradice.

Děk tímto příjmům máme dnes dostatečnou částku na splnění všech našich plánovaných úkolů, především sepsání a vydání dějin posledního našeho období ve vlasti.

Myslím si proto, že naše hospodaření nebylo špatné, ba naopak.

Dovolují si proto za velmi dobré vedení finanční dokumentace srdečně poděkovat naší hospodářce M. Nečasové. Jmenovaná vykonává však ještě funkci matrikářky. Předložila nám zajímavý, a asi málo známý údaj z naší databáze, tj. počet všech členů naší organizace. Ten činil 31. října 2004 2.129 osob. Z toho v severoamerickém regionu 28 členů a v ostatní cizině 23 členů (celkem v cizině 51 krajanů).

Je nás tedy již málo, až neuvěřitelně. Z bývalých přibližně 45.000 na Volyni je to dnes něco přes 2.000 osob. Tento počet je tak malý proto, že ho tvoří dnešní sedmdesátníci či spíše osmdesátníci a tu a tam ještě nějaký ten devadesátník. Naše děti, tj. dnešní padesátníci a šedesátníci se již volyňskými Čechy necítí.

Máme z toho být smutni? Rozum říká, že ne. Vždyť jsme se do vlasti vrátili proto, abychom s celým naším národem splynuli.

Závěr

Vážení krajané, končím. Co říci závěrem? Nic jiného než že jsme plnili a splnili úkoly dané nám 4. konferencí.

Vezmeme-li v úvahu vše to, co jsem uvedl ve zprávě, tedy činnost předsednictva celého celostátního výboru a také Vaši práci v regionech, pak můžeme říci, a to bez nadsázky, že se nám práce dařila, že tu ještě jsme, že volyňský prapor stále držíme pevně v ruce.

Děkuji Vám za pozornost.

Československý ústav zahraniční realizoval památník T. G. Masaryka a M. R. Štefánika v Košicích

Dne 27. října 2004 ve 14 hodin proběhlo odhalení památníku Tomáše Garrigua Masaryka a Milana Rastislava Štefánika. Promluvil předseda Československého ústavu zahraničního pan Jaromír Šlápota, primátor města Košice pan JUDr. Zdenko Trebula a předsedkyně regionální odbočky ČSNs v Košicích paní MUDr. Dagmar Takáčová. Přítomen byl exprezident Slovenské republiky pan Ing. Rudolf Schuster, CSc., generální konzul ČR v Košicích pan Mgr. Vítězslav Pivoňka, předseda Českého spolku na Slovensku pan Ing. Pavel Dolžal a představitelé státní správy a veřejného života. Odhalení proběhlo za účasti sdělovacích prostředků.

Památník stojí v košickém Starém Městě v místě, kde se sbíhá Štefánikova a Masarykova ulice. Dílo realizoval Československý ústav zahraniční ve spolupráci s Českým spolkem na Slovensku a jeho příprava a realizace trvala dva roky. Původní záměr postavit památník pouze T. G. Masarykovi byl postupně pozměněn. Na návrh předsedy Československého ústavu zahraničního Jaromíra Šlápoty vzniklo sousoší, které tak připomíná odkaz obou významných osobností, jež se nejvýrazněji podílely na vzniku samostatného Československa.

Bronzové busty jsou umístěny na dvou žulových sloupech symbolizujících pilíře československé státnosti - v dolní části jsou propojené bronzovým svorníkem. Sloup vlevo nese bronzovou bustu prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka a ten vpravo bronzovou bustu představitele slovenského národa v Národní radě československé a prvního ministra vojenství ve vládě ČSR generála Milana Rastislava Štefánika. Busty jsou provedeny v nadživotní velikosti a celková výše pilířů s bustami činí cca 280 cm. Mezi pilíři na svorníku leží bronzová kytič. V horní části pilířů jsou uvedena jména a data narození a úmrtí obou významných představitelů českého a slovenského národa. Autorem památníku je akademický sochař Josef Vajce.

Předtím, než primátor Košic JUDr. Zdenko Trebula provedl slavnostní odhalení památníku, řekl ve svém projevu:

„Stojíme před bustami dvou významných osobností, které formovali naše novodobé dějiny. Celých 75 rokov to boli dějiny spoločné, potvrdené štátnym znakom Československej republiky. K tomu treba pripočítať ďalšie desaťročia i storočia, keď sa bratské národy navzájom podporovali, navštevovali, čerpali navzájom zo svojho poznania, vzdelania, skúseností. Tak, ako bola spoločná naša minulosť, tak vidíme i spoločnú budúcnosť v Európe. Je celkom prirodzená, tak jako je prirodzený život súrodencov, ktorí idú každý svojou cestou, ale cítia rodinné putá, dovoľujúce kedykoľvek poprosiť o pomoc, ale i potešiť sa navzájom úspechami.“

Košice máli v takmer osmstoročných dejinách mesta to šťastie, že sa tu striedali obchodníci, remeselníci, vzdelanci, príslušníci roznych národov, národností,

vierovyznaní. Každý z nich určitou čiastkou ovplyvnil život mesta, urobil ho v niečom bohatší. Češi prichádzali na Slovensko, i do jeho najvýchodnejšej časti predovšetkým jako vzdelanci učitelia, lekári, vedci. Formovali tento región myšlienkami a vedomosťami. Pomáhali rozvíjať to najdoležitější duchovný potenciál. Dve z najväčších osobností našich spoločných dejin-Masaryk a Štefánik ovplyvňovali život nášho mesta z diaľky, ale o to výraznejšie. Mali vplyv nielen na mesto, ale na celý región, dokonca i za jeho súčasnými hranicami, na Podkarpatskej Rusi. Aj v ťažkých časoch útlaku boli symbolmi, ku ktorým sa ľudia obracali a ktorým verili.

Od dnešného dňa budú jako najväčšie symboly dvoch sebe blízkých národov predstavovať prieknik svojich myšlienok aj vďaka krásnemu sochárskemu dielu. Na spojnicu ulíc, ktoré nesú ich meno. Ale symbolicky spoja aj dve ďalšie partnerské mestá z krajin Slovanov. Akademický sochár Josef Vajce, autor tohoto diela, vytvoril busty Masaryka, ktoré sú umiestnené v Petrohrade a Užhorode. V dvoch partnerských mestách Košic. I v tom je kus symboliky.

Chcem v tomto slávnostnom okamihu poďakovať Československému ústavu zahraničnému, ktorý inicioval vytvorenie tohoto umeleckého diela. Vaša myšlienka neustále udržiavať kontakty medzi Čechmi a Slováckmi vo svete je veľmi vzácna. Pre naše mesto je veľkou ct'ou, že sme sa stali súčasťou vašich aktivít. Ďakujem majstrovi Vajcemu za umelecké dielo, ktoré dnes pribudlo nášmu mestu. Budeme si ho vážiť a s hrdosťou prezentovať jako dokaz dobrých vzťahov. A dovoľte poďakovať aj Českému spolku na Slovensku, ktorý má v Košiciach vybudovanú pevnú pozíciu. Patri k obrazu mesta a verím, že aj v budúcnosti prispeje k jeho dotváraniu.“

Předseda Československého ústavu zahraničního pan Jaromír Šlápota ve svém vystoupení mimo jiné uvedl, jak obdivuhodné je, že dvě osobnosti, mezi kterými byl třicetiletý věkový rozdíl, jeden filozof-politik a druhý vědec, významný člověk společenského života v Paříži, dokázaly spolupracovat a nejvíce se zasloužily o vznik samostatného Československého státu.

Předsedkyně regionální odbočky Československého spolku na Slovensku paní MUDr. Dagmar Takáčová řekla: „Bola to myšlienka Českého spolku na Slovensku, ktoré vznikla už pred piatimi rokmi. Vedeli sme však, že to sami nezvládneme, a tak sme hľadali vhodného partnera, ktorý by nám ju pomohol zrealizovať. Našli sme ho v Československom ústave zahraničnom. Táto inštitúcia zoznala väčšinu finančných nákladov celého projektu. Organizovali dokonca v Českej republike zbierku. Čelo súsošie sme koncipovali jako symbol česko-slovenskej vzájomnosti.“

Generální konzul ČR pan Mgr. Vítězslav Pivoňka nakonec ve svém vystoupení konstatoval: „Tento akt odhalení sousoší by neměl připomínat jen společnou minulost, ale měl by být i symbolem pro budoucnost. Abychom byli schopni vzájemně úcty a na tomto základě mohli hledat možnosti pro naši společnou budoucnost v EU.“

Vzácné setkání

Letos, začátkem září, došlo k vzácnému setkání dvou sester po 62 letech. Paní Josefa Bajerová-Smyková z Nových Třebčic na Chomutovsku se sešla se svou sestrou Marií Dreksler-Smykovou. Paní Marie Dreksler žije v Eaglehawk v Austrálii. K prvnímu setkání došlo na letišti v Melbourne. Bylo to velice dojemné vítání, objímání, líbání a slzy se smíchem nebraly konce.

Po návratu do Eaglehawk šťastné sestry se ponořily do vzpomínek a dětská léta byla to hlavní téma. Vždyť o sobě nevěděly celých 62 roků absolutně nic.

O víkendě se k setkání připojili k oslavě další členové rodiny. Byly to tři generace a všichni se těšili, že mají tolik bratranců, sestřenic i tetu.

Toto setkání se uskutečnilo díky pilné mravenčí práci paní Renaty Wyrwolové, vnučky paní Bajerové. Ta pořád přesvědčovala babičku, že teta určitě žije. Nakonec se jí to podařilo. Červenem u kříži dokonce poslala i snímek paní Marie Drekslerové, když jí bylo 18 let. Nemožné se stalo skutečností a vše vzalo rychlý spád. I když paní Bajerové je již blízko k osmdesátce, cesty za sestrou do Austrálie se nezalekla. Doprovázela ji dcera Božena Imříšková a vnučka Renata Wyrwolová, která zná angličtinu.

A co bylo příčinou toho dlouhého odloučení? Válečná vřava rozdělila dvě polské sestry. Starší Marie musela do Německa na nucené práce. Sňechna Jozefka, která zůstala doma, se seznámila s Čechem Milošlavem Bajerem, vzali se a založili rodinu v Polsku.

K tomu seznámení došlo následovně: Miloslav Bajer, kupčiovský mladík, byl zrovna v polském vojsku, když vypukla II. světová válka. V některé z bitev padl do zajetí a nikdo od té doby o něm nevěděl. S rodinou Bajerových si válka také zle zahrála. Nejen, že Milouš byl nezvěstný, ale i syn Josef v Rudé armádě „propal bezvěsti“. Maminka je oplakávala, ale stále doufala, že se některý ozve. Ozval se Milouš! Když v roce 1956 zasáhly v Polsku „pukat ledy“, přišla ta nádherná zpráva, že nejen žije, ale má i rodinu. Sourozenci hned začali pracovat na tom, aby mohl přijet do Čech. Maminka Bajerová napomínala, aby mladí nasadili ještě dvě kvočny, aby bylo dosti drůbeže, až přijedou.

Vše se dobře podařilo, všichni se szili. Jelikož to byli a jsou pracovití lidé, neměli žádné potíže se zaměstnáním. Přes počáteční jazykové potíže ve škole děti vše dobře absolvovaly a vyrostli z nich poctiví a pracovití lidé.

Škoda, že se této velké události nedožil pan Bajer. Ten již odpovídal na hřbitově ve Vítčicích. Dle množství květin, které má neustále na hrobě, je vidět, jak jej rodina měla ráda, a že na něho nezapomíná. Paní Bajerová je na svá léta stále velice cílá. Je věrnou křesťankou a nedělní bohoslužby nikdy nevynechá. Většinou ji do kostela vozí dp. otec Josef Čermák. Velice si spolu rozumějí. V období vánočním si při cestě do kostela najednou zazpívají: „Dzisiaj w Betlejem wesola nowina ...“

Na závěr jen to, že znovu vidíme, že cesty Páně jsou nevyzpytatelné, a že kdo volá, bude vyslyšen. Doufám, že se nemýlím, když řeknu, že my, krajané, to těm dvěma srdečně přejeme!

Malá část tohoto textu je převzata z článku „Ztracené sestry se setkaly“, který napsala pí Rachel Brown a byl uveřejněn v australských novinách.

Václav Kytl

Poprask v Teremně a první kolo!

Snad od založení Teremna v roce 1868 jezdil na letní pobyt vždy nějaký pluk vojska. Za Polska to byl 21. pluk dragounů z Rouna, který vždy v srpnu od roku 1928 až do 15. srpna 1939, kdy byla vyhlášena všeobecná mobilizace v Polsku, pluk odjížděl a plukovní hudba na koních se loučila s Teremněm. Při odjezdu hrála českou písničku „Cestička k lesíku“. Kapelníkem byl Čech pan Josef Vejnar. Pro obec to byla finanční pomoc. Platilo se ubytování i ustájení koní.

Tak to bylo i za carského Ruska. Do Teremna jezdil pluk dragounů. Poslední byl někde od Moskvy.

Tato událost, kterou popisují, je z roku 1896. Děda Josef Kučera z Čech odjel k Žitomiru do obce Česká Krošna. Tam ovdověl a s dcerou Františkou odjel do Teremna u Lucka, kde se oženil s vdovou, která měla dceru Aničku a syna Tonika Richtra. Spolu měli ještě sedm dětí, celkem tedy deset.

V roce 1896 carský důstojník, snad podplukovník, pozval dědu do hospody, kde jistě neseděl nasucho. Dědovi řekl, že se mu Anička líbí a že ho o ni žádá. Děda v podnapilém stavu mu dceru podáním ruky slíbil. Tetě, jak mi vyprávěl, se děda dosti nelíbil. Ale ráno, když děda vystřízlivěl, a doma bylo pozdvižení, šel za důstojníkem, že slib bere zpět. Důstojník však řekl: „Slovo je dražší peněz a podání ruky víc než podpis.“

Teremno se mělo o čem bavit. „Kučera propil dceru.“ U Kučerů plác a nářek. Mladším sourozencům nevěsty to bylo jedno. Hlavně, že bude svatba. Důstojník se jmenoval Savrylov, v pohodě hostil a vypítval se, co se po vesnici o svatbě říká. Po Teremně se vyprávělo, že Kučera prodal dceru „Bosjakovi“. Savrylovi se to líbilo a prý se tomu smál.

Přišel den svatby. Kde byla hostina jsem se nikdy nezeptal. Po hostině se ženich postavil a řekl: „Když bosjak, tak bosjak.“ Všechno nádoby a sklo házel do kouta a rozbíjel. Bosjak se předváděl.

Dovedu si představit, že v roce 1896 nádoby a sklo nebyla levná záležitost. Teta mě vyprávěla, že brečela a kdekdo ji utěšoval. Děda, protože to nebyla jeho vlastní dcera, se styděl a nevycházel z domu. Navíc ženich po svatbě odjel a nikdo nevěděl kam. Když se vrátil, nové překvapení!

Ženich dovezl nové nádoby, rodičům nevěsty na šaty, sestřím různé dárky, bratrům -těch bylo pět -Toník, Josef, Karel, Václav a Stanislav, dovezl kolo. Všichni se učili jezdit a všichni kamarádi chtěli kolo alespoň podržet. Nevím, proč jsem se otce nikdy nezeptal, jak to kolo vypadalo?

Ženich byl synem velkoobchodníka od Moskvy, snad z Kalugy. Odešel z armády, v Dubně koupil dům nad řekou Ikvou, zařídil koupaliště a půjčovnu loděk.

Na náměstí v Dubně otevřel obchod se smíšeným zbožím.

Teta vyprávěla, že psal poměrně dobře česky, ale česky nemluvil, Styděl se, že to neříká správně. Já jsem šel do Dubna poprvé pěšky (53 km), když mě bylo dvanáct a půl roku. Slíbil jsem doma, že se zastavím u strejdy v Dorostaji (30 km). Když bylo poledne a já se ze silnice díval na strejdův domek, řekl jsem si, ještě 20 km a za chvíli jsem v Dubně. Po několika kilometrech jsem se plazil od patníku k patníku. Do Dubna jsem došel v osm hodin večer.

Později jsem tam jezdil o prázdninách na kole, pomáhat tetě v jejím obchodě a těšil jsem se na koupání a lodičky.

J. Kučera

ZPRÁVY Z REGIONŮ ...

Skupina Český Volkov

Všem volyňským krajanům krásné prožití svátků vánočních a do roku 2005 hodně zdraví, síly, spokojenosti a duševní pohody. Velký elán ke konání mnoha akcí, které volyňští Češi budou v tomto roce pořádát.

To přejí skupina Český Volkov

Také u nás, jako každým rokem, tak i v roce 2005 se připravuje setkání v Lounech, a jeho pořadí bude mít číslo 15: Podrobnosti o setkání budou ještě oznámeny. Přípravná skupina uví v této informaci srdečně zve k velké účasti všech volyňských Čechů a hlavně těch, kteří mají nějaký vztah k Volkovu a jeho okolním vesnicím a osadám a lidem v nich žijícím. Z pověření skupiny Český Volkov

Jiří Pančíř, Lovosice

Region Chomutov

5. 11. 2004 se konalo ve středisku kulturních a knihovnických služeb v Chomutově 4. krajské setkání, která tradičně pořádáme za pomoci OVSBS a také s ČSOL.

Za celostátní výbor SČVP se setklání zúčastnila hospodářka pí Nečasová a členka celostátního výboru, vedoucí pražského regionu pí I. Malinská.

Za OVSBS předseda major p. Vraný a jednatel p. Narva, kteří se našich setkání pravidelně účastní. Také za konfederaci politických vězňů se tohoto setkání zúčastnil jednatel p. Krejza.

Po uvítání přítomných vedoucí regionu omluvila nepřítomné hosty, předsedu celostátního výboru pana prof. Dufka, místopředsedkyni a vedoucí žateckého regionu pí Pánkovou a předsedu ČSOL p. Licinberka, kteří se z vážných důvodů setkání nemohli zúčastnit. Předala od nich všem přítomným pozdrav.

Nejdříve promluvila hospodářka pí Nečasová, která informovala o hospodaření Sdružení a rovněž omluvila předsedu p. prof. Dufka, který z vážných osobních důvodů se nemohl setkání zúčastnit. Vedoucí pražského regionu pí Malinská informovala o zájezdu na Duklu a otevření volyňského muzea v městečku Mlynov na Volyni a také o odhalení památníku 2. světové války 11. listopadu t. r. na Vítězném náměstí v Praze. Nový předseda OVSBS p. major Vraný řekl, že má kladný vztah k volyňským Čechům a je rád mezi námi. Na důkaz toho si zde koupil knihy o volyňských Čechích v prvním a druhém odboji. Dále promluvil jednatel OVSBS p. Narva, který rovněž pozdravil přítomné, velmi nám pomáhá, je jedním z nás, i když pochází z Varšavy. Nakonec promluvil podrobně a věcně jednatel konfederace politických vězňů p. Krejza o vzniku Čs. republiky, o zásluhách prezidenta T. G. Masaryka a dr. E. Beneše a o první a druhé světové válce.

Po oficiální části a společném obědě pokračovala volná zábava. Přátelé si mezi sebou popovídali a zavzpomínali.

Také zde byla pokřtěna nová kniha Volyňští Češi v prvním a druhém odboji. Autory jsou Ing. Hofman, Ing. Šírc, PhDr. Vaculík.

Tyto knihy přivezli manželé Nečasovi a na setkání se prodávaly. Máte-li zájem, v našem regionu si je můžete zakoupit a také ještě další publikaci „Češi na Volyni“ od Ing. Hofmana.

Jiřina Kačerová a jednatel J. Roller

Příjemné Vánoce a hodně zdraví a štěstí v novém roce 2005 přejí všem krajanům i redakci

za region Jiřina Kačerová

Region Praha

Region Praha pořádá 2. února 2005 od 14 hodin společenské, přátelské masopustní posezení ve vojenském hotelu Juliska, Praha 6, pod Juliskou 7.

Sejdeme se, abychom si přátelsky pohovořili, zavzpomínali, posílili si tradičním pohostěním při hudbě a sklence dobrého vína. Jako už tolikrát pro zpestření uspořádáme tombolu, která byla u nás vždy bohatě zásobena dary našich členů. Srdečně zveme

naše přátele, rádi se s nimi opět setkáme. Zájemci se mohou přihlásit a zároveň zaslat částku 150 Kč nejpozději do 22. ledna 05 na adresu: Irena Malinská, Vraňanská 4, 181 00 Praha 8. Telefonické dotazy od 4. ledna 05 na tel.: 233552994 ve večerních hodinách. Vedoucí regionu Praha Irena Malinská

Upozornění:

Žádáme členy našeho regionu, kteří nemají dosud zaplacené členské příspěvky, aby tak neprodlepli, učinili.

Děkují za pochopení I. M.

Region Praha se připojuje k přání krásných Vánoce a šťastného nového roku 2005 všem krajanům a jejich přátelům

Irena Malinská

Region Litoměřice

Region Litoměřice přejí příjemné prožití vánočních svátků a hlavně hodně zdraví v novém roce všem krajanům a redakci Zpravodaje.

Za region Holubová

Region Krkonoše

Vážení členáři Zpravodaje, chtěla bych Vám za všechny členy našeho regionu popřát veselá a radostná prožití vánočních svátků a hlavně hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v roce 2005.

Zároveň připojuji přání zdraví, štěstí a spokojenosti celému vedení Sdružení i redakci, aby ten nový rok byl klidnější a šťastnější.

Vedoucí regionu Jiřina Novotná

NAŠI JUBILANTI ...

Dne 13. 11. se dožil krásného jubilea 85 let předseda CV SČVP prof. Vladimír Dufek.

Chceme mu touto cestou popřát pevné zdraví, mnoho životní energie, a ještě dlouhá léta v této funkci, kterou vykonává s nepředstavitelným elánem. Snad mu tato práce alespoň trochu vynahradí těžkou ztrátu, kterou utrpěl letos odchodem své životní partnerky, která s ním od časného mládí sdílela dobré i zlé.

Region Praha, Celostátní výbor SČVP a redakce Zpravodaje

1. ledna 2005 se dožívá životního jubilea 95 let naše dlouholetá a nejstarší členka našeho regionu pí Marie Hamáčková z obce Střední Háj na Volyni, bytem v Chomutově. Do dalších let hodně zdraví a štěstí přejí za region

Jiřina Kačerová a jednatel J. Roller

Region Krkonoše

Dne 13. 1. 2005 oslaví 30. výročí Vendula Havelková, zástupkyně ved. regionu Krkonoše. Přejeme jí hodně zdraví, štěstí a rodinné pohody.

Za region Jiřina Novotná

Region Litoměřice

Úvěřejňujeme jména našich krajanů, kteří se v I. čtvrtletí roku 2005 dožívají významného životního jubilea.

75 let - 18. 1. Časárová Irena ze Zavidova, byt. Mělník a 27. 1. Nesvarbová Slavěna z Mírotína, byt. Lovosice.

80 let - 9. 3. Vyletěl Josef z Mírohoště, byt. Jenišovice 81 let - 15. 3. Riedelová Marie z Bočanovky, byt. Litoměřice.

82 let - 22. 1. Votruba Josef z Mírohoště, byt. Lovosice, 10. 2. Suchopárová Věra ze Strakova, byt. Roudnice n. L., 21. 3. Vokráčková Anna z Mírohoště, byt. Soběnice a 30. 3. Veltrusková Božena z Kupičova, byt. Přestěje.

87 let - 1. 1. Zajčková Slavěna z Mírotína, byt. Lovosice a 16. 2. Smetanová Miluše z Hončárky, byt. Encovany.

88 let - 18. 2. Ing. Kozák Vladislav z Teremna, byt. Švédsko.

89 let - 16. 2. Vaisová Antonie z Mošenic, byt. Litoměřice a 29. 2. Somol Dinmiritij z Bludičeva, byt. Ústí n. L.

Všem jubilantům přejeme do dalších let hodně životní pohody a hlavně zdraví.

Za výbor regionu Litoměřice jednatelka Anna Holubová

Region Karlovy Vary

V I. pololetí 2005 oslaví svá jubilea tito naši členové: 65 let - 16. 2. Holeček Miroslav ze Zdobunova, byt. Nejdku u K. V.

70 let - 22. 2. Ederová Tamara ze Šepetovky, byt. K. Vary.

75 let - 5. 1. Glanc Josef z Polonného, byt. St. Role u K. V.

80 let - 1. 5. Čechurová Anna z Malinovy, byt. Teplička u K. V. a 25. 4. Oulovská Josefa z Dubna, byt. K. Vary

81 let - 20. 6. Dvořáková Milada z Moštěnice, byt.

K. Vary a 24. 4. Matlákova Vlasta z Dědovy Hory, byt. K. Vary
82 let - 14. 5. Romanová Sláva z Kurdybáně, byt. Ostrovn. O.
83 let - 4. Košťálová Slavěna z Lipiny, byt. Stará Role u K. V.
87 let - 16. 1. Klika Alois z Kolenskoje, byt. K. Vary
89 let - 16. 6. Šereťuk Mikuláš z Kvasilova, byt. K. Vary

Všem hodně zdraví do dalších let přeje za region

Helena Horáková

Region Mohelnice

V prvním pololetí r. 2005 patří naše gratulace členům, kteří se dožívají významných životních jubileí.

Holátko Jaromír z Dorohostaje, nyní bytem Vlachov, 3. 5. 91 let. Jarmarova Emilie z Bakovce, nyní bytem Mohelnice, 17. 1. 82 let. Tichá Emilie z Dorohostaje, nyní bytem Vlachov, 26. 5. 82 let. Knop Václav z Kurdybáně, nyní bytem Řepová, 8. 5. 81 let, Vojtěšek Václav z Kurdybáně nyní bytem Újezd, 1. 6. 81 let. Králová Marie z Bakovce, nyní bytem Úsov, 7. 3. - 75 let. Anděl Rostislav z Hlinska, nyní bytem Lanškroun, 12. 2. 70 let. Fritcherová Anna z Rožanky, nyní bytem Loštice, 5. 3. - 65 let.

Všem oslavencům přejeme do dalších let pevně zdraví a životní pohodu. Za výbor regionu Machovská

Region Rakovník

V druhé polovině roku 2004 oslavili významná životní jubilea v našem regionu tyto naši spoluobčané:

Pi Věra Bečanová, Hořesedly - 78 let, narozena v Kladně. Pi Taťana Broumová, Hořesedly - 82 let, narozena v Hulči Č. Pan Teodor Červenka, Rakovník - 87 let narozen v Hulči Č. Pan Antonín Dědek, Kounov - 86 let, narozen v Malované. Pan Zdeněk Ferštl, Hořesedly - 62 let, narozen v Hulči Č. Pi Marie Grundová, Hořovičky - 68 let, narozena v Antovce. Pi Eugenie Hansalová, Hořesedly, 67 let, narozena v Dolince. Pi Emilie Hlaváčová, Rakovník - 69 let, narozena v Novokraji. Prom. Fil. Jaroslav Chudoba, Milostín - 85 let, narozen v Boratině. Květoslav Kinšt, Rakovník - 55 let, Háje. P. Emil Kučera, Senomaty - 73 let, narozen v Hulči. P. Jindřich Kučera, Senomaty - 81 let, narozen v Kupičově. Pi Emilie Kvapilová, Pšovky - 81 let, narozena v Hulči Č. Pi Naděžda Mížigarová, Rakovník - 64 let, narozena v Českém Volkově. Pi Marie Nováková, Lužná - 76 let, narozena v Buršově. P. Viktor Pavlíček, Hořovičky - 71 let, narozen v Urveny. Pi Jiřina Petrboková, Hořesedly - 63 let, narozena v Hulči Č. Pi Zdena Poláková, Janovice - 72 let, narozena v Hulči Č. Pi Lída Polcarová, Rakovník - 72 let, narozena v Hulči Č. - P. Václav Procházka, Rakovník - 68 let, narozen v Hulči Č. Pi Libuše Růžičková, Kolešovice - 77 let, narozena v Hulči Č. Pi Emilie Šimánková, Hořesedly - 71 let, narozena v Hulči Č. P. Jiří Porazík, Rakovník - 79 let, narozen v Hulči Č. Pi Marie Přednecká, Hostokryje - 80 let. Pi Evženie Altmanová, Jesenice - 67 let, narozena v Zálesí. Pi Marie Valentová, Šanov - 76 let, Dorohostaje.

Vše nejlepší jubilantům do dalších let přeje

za region Rakovník Růžičková

Region Brno

V našem regionu se dožívají významného životního jubilea v roce 2005 tyto členové:

50 let - 2. 1. Vladimír Vlačička z Malé Zubovštiny
60 let - 9. 7. Jaromíra Ničová z Hlinska
65 let - 6. 1. Vlasta Kübllová z Moskovštiny, 1. 3. Nataša Kučerová z Krušince, 27. 3. Vlasta Peňazová z Omelan a 13. 5. Jiřina Feiková z Kurdybáně

70 let - 11. 7. Jaroslav Moravec ze Sklíně, 15. 10. Jiří Bureš z Rapatova a 16. 10. Miroslav Rejchrt z Michalovky

75 let - 24. 5. Helena Janečková z Malované

80 let - 30. 5. Josef Dobrý z Omelan a 16. 8. Emilie Kyselová z Teremna

81 let - 30. 1. Věra Běliková z Moskovštiny, 23. 2. Vladimír Fros z Teremna, 25. 3. Marie Kyselová z Teremna, 11. 4. MUDr. Anna Patková z Moldavy Č. a 25. 8. Jiří Tomeš z Michalovky.

82 let - 5. 3. Jiří Vacek z Mízoče, 19. 3. Alexandr Záslocký ze Zdobunova, 11. 6. Slavěna Němcová ze zálesí, 20. 8. Larisa Nevřivá z Omelanštiny, 24. 12. Marta Iránková z Dražic a 26. 12. Olga Hajná z Hrušvice.

83 let - 9. 1. Antonín Bohatý z Libanovky, 10. 2. Vladimír Holc z Budky Hubinské

84 let - 22. 1. Josef Kučera z Teremna, 10. 6. Marie Kubínová z Chomoutu a 21. 8. Věra Kořínková z Ulbárova.

85 let - 15. 1. Josef Vítch z Malované, 30. 1. Vladimír Němec ze Zálesí a 2. 6. Anna Hibrantová z Varkovič 87 let - 9. 2. Václav Bernát z Teremna

89 let - 20. 8. Eugenie Smolarčuková z Omelanštiny 95 let - 25. 8. Jan Niče z Hlinska

Všem našim jubilantům přeje organizační výbor regionu hodně spokojenosti, radosti ze života a pevně zdraví do dalších let. Vladimír Odstrčil, Brno

Všem jubilantům blahopřeje i redakce zpravodaje.

NAŠE ŘADY OPUSTILI...

Region Žatec

Dodatečně bych chtěla oznámit našim rodákům z Novokrajeva, že mi přišla zpráva o rodině Tenglerové. Napsala mi dopis Emilie Tenglerová, vdova po Václavovi, který zemřel již před 35 lety ve věku 43 let. V lednu v tomto roce zemřela jeho sestra Helena Pytelková v nedožitých 80 letech. 29. 9. zemřel nejmladší Bohuslav Tengler.

Prosím ty, kdo je znali, aby jim věnovali tichou vzpomínku.

Dne 6. 11. zemřela naše členka Jiřina Kubizňáková z Velké Dobré rodem Svatá na Volyni, 81 letá.

Dne 10. 11. také zemřel náš člen Vladimír Kazilovský z Mostu pocházel z Dubin 76letý.

A velmi smutnou zprávu jsem uslyšela po svém návratu z léčení o smrti dlouholetého člena výboru našeho Sdružení Jaroslava Sochory ze Žatce, který zemřel dne 11. 10. po delší nemoci.

Prošel boji jako příslušník Svobodovy armády a v padesátých letech byl několik let vězněn. Kdo jste ho znali, věnujte mu s námi tichou vzpomínku.

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Za region Kamila Ondrová

Oznamujeme Vám, že dne 17. listopadu 2004 zemřela ve věku nedožitých 81 let paní Věra Loukotková roz. Burešová z Rapatova, nyní bytem Nový, Městec Králové, okr. Nymburk.

Na svou maminku budou vzpomínat

dcera Jaroslava a syn Jiří.

Všem pozůstalým vyjadřuje svou účast i redakce Zpravodaje.

DARY došlé na konto Sdružení Listopad 2004

Region Moravskoslezský

Václav Vegrich, Bystřice pod Hostýnem - 500 Kč

Region Karlovy Vary

Marie Vegrichová, Karlovy Vary - 100 Kč, Soňa Becková, Karlovy Vary - 100 Kč, Larisa Zábranská, Karlovy Vary - 100 Kč

Region Žatec

Ludmila Chudybová, Louny - 100 Kč

Region Chomutov

Josef Roller, Kadaň - 200 Kč, Lída Řeháčková, Kadaň - 200 Kč, Věra Opatrná, Železný Brod - 150 Kč, Vlastimil Jelínek, Perštejn - 100 Kč, Evženie Dvořáková, Kadaň - 100 Kč, Marie Hamáčková, Chomutov - 100 Kč, Anna Chaloupková, Chomutov - 50 Kč

Region Praha

D. S., Praha - 200 Kč, Ludmila Holá, Praha - 50 Kč a Zoe Klusáková, Praha - 50 Kč

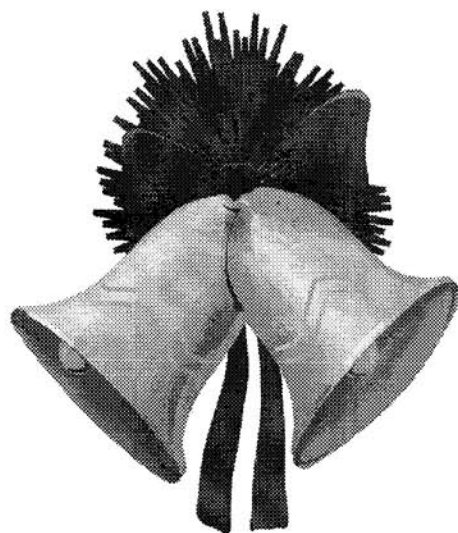
Region Severoamerický

Pan Jerry Kytl získal nového člena. Je jim p. Ing. Antonín Jasanský.

Zaplatil 25 CAD, to je 14 CAD členské a 11 CAD dar na konto SČVP

Všem dárcům ze srdce děkujeme!

**Narodil se Kristus Pán, veselme se,
z růže kvítek vykvet nám, radujme se!**

Vážení čtenáři,

opět tu máme Vánoce a s nimi mnoho krásných zvyklostí. K jedné z nich patří to, že se scházíme se svými rodinami a známými, abychom si u stromečku popovídali a vzájemně se potěšili...

Přejeme Vám tedy, aby Vaše prožití Vánoc bylo plné pohody a radosti, a abyste s novými předsevzetími vkročili do Nového roku 2005 a zůstali u nich.

Vaše redakce a CV SČVP

Redakce chce poděkovat za všechna přání, která nám došla z regionů a přání opětuje!

Důležité upozornění! Jelikož se množí dotazy dárců na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje.

Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 000000-1937591369/0800, Čs spořitelna a.s. - Rytířská 29, Praha 1. Dary můžete posílat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 509, 181 00 Praha 8, tel.: 233 550 070. Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejnění darů - dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!! Krajané! Neposílejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktorky! Díky za pochopení. Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: Antonie Kramná, ul. Černého 513/5, 182 00 Praha 8,

Tiráž: Zpravodaj vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají jejich autoři. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová, Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povoleno Česká pošta, s.p. odštěpným závodem Praha č.j.nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo: 22. 12. 2004